

13. december 2013

I henhold til Inatsisartuts forretningsorden § 37 fremsender vi følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:
(Medlemmer af Inatsisartut Ane Hansen og Naaja H. Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit)

Spørgsmål:

1.

I sin åbningstale sagde formanden for Naalakkersuisut at brugerviden skal sikres en plads i formålsbestemmelsen i fiskeriloven på lige fod med biologisk rådgivning. Formanden sagde også at det er vigtigt for Naalakkersuisut at kvotefastsættelser tager udgangspunkt i videnskabeligt baserede anbefalinger, herunder baseret på bæredygtighedsprincippet. Hvordan vil Naalakkersuisut i praksis forvalte den foreslåede § 1, stk. 2 i fiskeriloven? Vi ønsker svar på hvordan vægtingen vil blive foretaget mellem den biologiske rådgivning og brugerviden og hvilke konsekvenser dette vil få i forhold til de forpligtelser vi har indgået omkring bæredygtig forvaltning af landets ressourcer? Vi ønsker også oplyst om lovændringen skal forstås sådan at brugerviden ikke allerede i dag indgår i den samlede vurdering?

2.

En af hensigterne med Naalakkersuisuts fiskerilov er at "modvirke for store ejerkoncentrationer i det kystnære segment". Er dette ikke allerede sikret gennem Inatsisartutlov nr. 8 af 22. november 2011 § 15, stk. 4, hvor det fremgår at ingen selskaber eller enkeltpersoner må opnå en kvoteandel der overstiger 15 procent og Inatsisartutlov nr. 5 af 4. juni 2012 § 15 stk. 5, hvor det fremgår at ingen selskaber eller enkeltpersoner gennem direkte eller indirekte køb af kvoteandele i fiskeriet efter hellefisk må opnå en kvoteandel der overstiger 5 procent?

3.

Det er Naalakkersuisuts hensigt, at man i det kystnære fiskeri ikke kan være både aktiv fisker og samtidig være den, der tager imod råvarer og producerer fiskeprodukter. Naalakkersuisuts begrundelse er, at der skal sikres en klar rollefordeling i erhvervet. På hvilken måde har den eksisterende ordning givet en uklar rollefordeling? Og vil beslutningen medføre, at de aktører der i dag både ejer anlæg og kvoter får frataget deres licenser, hvis ikke de afhænder anlæg? Påtænkes der i den forbindelse en afviklingsperiode, og i så fald hvor lang skal denne være? Vil den være i overensstemmelse med gældende afskrivningsregler på området? Vil der i forbindelse med den eventuelle afhændelse af anlæg/licenser blive tale om udbetaling af erstatninger til de nuværende ejere?

4.

I sin åbningstale sagde Formanden for Naalakkersuisut følgende: "Koalitionen har besluttet, at 50 % indkomstkraft fra erhvervsfiskeri skal genindføres. Aktører, som er kommet ind i fiskeriet efter afskaffelsen af pågældende paragraf, vil ikke blive ramt. Genindførelsen vil derefter gælde for fremtidige aktører". Kan det bekræftes at dette udsagn er i direkte modstrid med den foreslåede § 6 stk. 4 i den nye fiskerilov der aktuelt er i høring? Og kan det

bekræftes at denne slingrekurs i politiske udmeldinger er ekstremt skadelig for investeringslysten i vores samfund og at dette potentielt kan have medført at enkelte har investeret i god tro og nu får deres investering ødelagt? Påtænker Naalakkersuisut at kompensere økonomisk overfor enkeltpersoner eller virksomheder der rammes af ændringen i lovgivningen?

5.

Naalakkersuisut skriver i lovforslagets §6 stk. 4, at "fangererhvervet, fårehold, renavl og lignende" sidestilles med erhvervsfiskeri i forbindelse med vurderingen af indkomstkraevet. Hvor stor en andel må disse indtægter udgøre ift. den samlede indkomst, inden en person ikke længere anses som erhvervsfisker?

6.

Kan Naalakkersuisut bekræfte, at fiskerne i det kystnære segment med den nye fiskerilov vil være afskåret fra at åbne deres egne anlæg, hvis de er utilfredse med indhandlingsmuligheder og priser?

7.

Naalakkersuisut bedes oplyse hvor mange anlæg og/ eller fartøjer der forventes afhændet når de nye regler træder i kraft. Det er kendt at industrien har været med finansierende af kuttere, joller, snescootere m.v. gennem direkte lån og garantier. Har Naalakkersuisut et overblik over hvor store lån og garantier der skal indfries i forbindelse med stramningen af reglerne i iskerilovsudkastet? Er det Naalakkersuisuts opfattelse, at det kan ske på almindelige kommercielle vilkår? Og vil det i givet fald have konsekvenser for fiskernes omkostninger i form af stigende renter m.v.? Er det Naalakkersuisuts opfattelse at det er realistisk at der vil være købere til de anlæg, der i givet fald afhændes, eller vil de ganske enkelt blive lukket?

8.

Kan Naalakkersuisut bekræfte, at det bliver vanskeligt at rejse kapital til nye anlæg, når man ikke længere er sikret en tilgang af råvarer? Hvis Naalakkersuisut er uenige i dette, bedes det uddybet, hvor man forventer at personer, der ønsker at starte en fabrik skal finde finansiering til dette, når de ikke har nogen garanti for, at der vil ske indhandling.

9.

Naalakkersuisut skriver i bemærkningerne til den nye fiskerilov, at "det forventes, at forslaget vil have positive økonomiske indvirkninger for samfundet, idet ændringerne vil medføre forudsigelighed og bedre salgspriser for erhvervsfiskernes fangster". Hvad bygger Naalakkersuisut denne antagelse på? Hvad menes der med "forudsigelighed" og hvordan vil dette forslag skabe bedre salgspriser? Hvordan vil det skabe bedre konkurrencevilkår hvis forslaget skaber en nedgang i antallet af indhandlingsanlæg, i og med at vi må forvente at flere af disse vil blive afhændet som følge af lovændringen? Hvilke konsekvensanalyser ligger til baggrund for lovforslaget?

Begrundelse:

Naalakkersuisut har netop sendt den nye fiskerilov i høring. I den forbindelse er der flere spørgsmål som vi ønsker at få besvaret omkring Naalakkersuisuts fiskeripolitik og erhvervs politik. Fiskeriet er vores største erhverv og er levebrød for mange familier.

Vi skal på forhånd bede om at samtlige spørgsmål besvares indenfor 10 arbejdsdage.